

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Petri De Dusburg, Ordinis Teutonici Sacerdotis, Chronicon
Prussiae**

Petrus <de Dusburg>

Francofurti ; Lipsiae ; Regiom. Pruss., 1679

Cap. CCCXLIV. De Combustione sub urbii de Castro Gedemini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11850

HOc anno in Castro Konigsberg Fr. (a) Johel de Gilborstete Saxo mortuus fuit, qui dum esset adhuc secularis, vitam duxit indecentem. Unde Dominus plagavit eum gravi infirmitate, in qua dum sacram Communionem & alia Ecclesiæ Sacramenta percepisset, quandam Juvenculam, quæ ministrabat ei, vi opprimens carnaliter cognovit. Unde ex permissione DEI volentis ulcisci hanc malitiam Dæmones ipsum cum lecto rapuerunt & per aëra ducentis in quandam paludem distantem per dimidiam leucam projecerunt, & dixerunt: O miser quomodo in hoc statu tuo ausus fuisti facere tantam irreverentiam DEO tuo & Ecclesiæ Sacramentis. Sed cum sic in aëre duceretur, invocavit B. Virginem Mariam matrem misericordiæ pro auxilio, vovens, quod vellet assumere Ordinis Domus Teutonice habitum regularem: quo facto dimissus à Diabolis cecidit in paludem. De qua exiit & reversus ad Civitatem Hallensem, quæ gesta fuerant enarravit, & per lectum: & vestes ipsius quæ postea in palude inventæ fuerant comprobavit.

ANIMADVERSIO.

(a) Jeroschinus & alii antiqui vocant Johann von Silberstete.

CAP. CCCXLIV.

De

*Combustione sub urbi de Castro
Gedemini.*

Posthac XI. Kalendas Junii Fr. Thomas de Aldenburg Comendator de Raganita & XLIV. fratres cum CCCC. viris de Sambia & Nattangia improvisè intraverunt in ortu diei suburbium Castri Gedemini, & incendio destruxerunt, & occiderunt quicquid in eo repertum fuit, præter qui ad Castrum confugere poterant, de parte fratrum tres viri de Nattangia interfecti sunt & duo

& duo capti. Fr. Other etiam captus fuit, sed breviter postea mirabiliter evasit. Decem enim diebus fuit in via sine cibo.

ANIMADVERSIONES.

(a) Eodem modo legunt Striykovsky, Kojalovvicz & Schuzius: non indicant tamen, ubi Castrum illud situm fuerit. Ego puto hic intelligi urbem Vilnam à Gedimino recens tum conditam, nimirum Anno 1322. Occasionem urbis hujus condendæ sic explicat Kojalovvicz. Haut procul à Svintoroha (ubi Principum funeribus aream, lucosque Diis dicaverat olim Germundus) exactum è profundioribus sylvis & abruptis montium sylvestrem bovem (urum vocamus) proprio telo ipse princeps in edito monte confecerat. Festum diurnæ venationis labore, & confectæ bestiae eventu recreatum, cum proximâ nocte in Svintoroha campo pernoctantem arctior somnus oppressisset, videre sibi visus est in ipso montis vertice, in quo feram illam occiderat grandem stare lupum, aut ferro solido ductum, aut ferratâ laminâ undique munitum, in quo centum alii inclusi lupi ingenti ululatu circumjacentes late campos fylvasque impleverunt. Experrectus non vulgare aliquid in eo viso suspicari: Sive quod genius aliquis altior eam cogitationem objectaret; sive quod ubi facta destinata à supremo Numine telam ordiri incipiunt, suus cuique animus sibi genius est: sive etiam ex more gentis, cui, (ut cæteris Ethnicis) omnia religionum plena habebantur. Consulti mox, qui in proximo agebant, Pontifices, ut arcana pröderent. Lizdeyco tum inter illos summus Pontifex, seu voce patriâ Krive Kriveyto sacris præerat. Hic olim infans inter Sylvas in aquilæ nido, vel, ut alii tradunt, de arbore cum cunis pendens à Vitene ipso inter venandum repertus, ejusque mandato ad Deorum altaria educatus & à puero patriorum sacrorum scientiâ imbutus optimus arcanorum interpret tunc censebatur. Ille Principem bono animo esse jubet. Quod ipsi Principi quod Reipubl. Lithyanæ auspiciato eveniret, sequeretur feliciter Deos momentes: Lupum ferreum portendere arcem & urbem, quam in eo loco esset conditurus. Eam urbem gentis atque universarum Lithvania subjectarum Provinciarum caput futurum; sedem Principum qui rerum à se gestarum famâ varias orbis regiones impleturi essent;

essent: Paruit Princeps Pontifici è superum, ut putabat, mente, legitime consilium expediendi. Ceremoniis omnibus ritè perfolutis, arci locum designat, montis editi caput, in quo urum nuper occiderat; Arcam Svintoroha nuncupatam, quam ad radicem ejus montis Vilna fluvius flexuoso sinu ambit, aggeribus, palis ac loricâ permuniri jubet, reliquum spacii urbanis ædificiis relinquitur, & hæc de Origine Urbanis Vilnæ Kojalovvicz *part. I. Lib. VII. p. 262. seq.*

(b) Oher legit Stryikovvski.

CAP. CCCXLV.

De.

Morte XLV. Lethovinorum.

Eodem anno & tempore quidam de Episcopatu Warmiensi dictus Muko cum XIX. latrunculis vadens versus Lethoviam, invenit XLV. equites Lethovinos in solitudine, & subtiliter circumveniens eos omnes interfecit.

CAP. CCCXLVI.

De eodem.

Idem Muko tempore alio cum paucis latrunculis exiit contra infideles, & dum venisset in solitudinem, vidit plures equites de Lethovvia, & expavescens illorum multitudinem & potentiam, rejecit de humeris suis cibum & potum, & quicquid eum poterat gravare, & cum sociis suis fugit & evasit. Quo facto idem Muko turbatus post multa consilia dixit ad socios suos; Oportet nos mori fame, quia cibum non habemus. Consulo ergo ut moriamur honestè. Sequamur hostes nostros & videamus si possumus aliquid proficere contra ipsos, quod cum placuisset omnibus, accesserunt secretè noctis tempore, & omnes occi-